Universitätsbibliothek Paderborn

R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ Theologiæ summa continetur

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De reconciliatione eorum qui propter fornicationem separantur. C. D. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Visual Library

quiꝰ eſt, quã cauſa fornicationis dimittere vxorẽ,
Rom. 2. a ſi & ipſe cõuincitur fornicari. Occurrit n. illud, in
In lib. 2. de quo alterum iudicas, teipſum condẽnes. Quapro-
adulterinis pter ꝗſquis fornicationis cauſa vult abiicere vxo-
coniugijs, rẽ, prior debet eſſe fornicatione purgatꝰ. ꝙ ſimili-
cap. 8. to. 6. ter & de fœmina dixerũt. Idẽ indignatur mariti, ſi
audiant adulteros viros pendere ſimiles adulteris
fœminis pœnas, cum tãto grauiꝰ eos punire opor-
tuerit: quãto magis ad eos pertinet & virtute vin-
cere, & exẽplo regere fœminas. Ex his apparet, ꝙ
adulter adulterã dimittere nõ valet, & è cõuerſo.

Quod poſſunt reconciliari, qui ſeparantur cauſa fornicationis. C

Si quis à fornicationis expers fornicariã dimi-
ſerit, alii copulari nõ poteſt, ſed cõtinere oportet,
vel ad dimiſſam redire: ſic & de fœmina. Vnde &
1. Cor. 7. b Apoſt. His qui matrimonio iuncti ſunt, præcipio,
Matth. 16. a non ego ſed Dñs, vxorem à viro nõ diſcedere, ꝙ ſi
diſceſſerit, maneat innupta, aut viro ſuo recõcilie-
tur. Et de viro addit. Et vir vxorem non dimittat.
Sed Amb. ait, Ideo nõ ſubdit de viro, ſicut de mu-
Ambr. ad il- liere: quia licet viro aliã ducere. Sed hoc à falſariis
lud, Et vir Ambr. libro poſitum creditur: ſupplendum n. eſſe
vxorem nõ. in viro, quod de vxore præmiſit apertè dicit Aug.
ſic. Quare nõ addit de viro, ꝙ premiſit de muliere,
niſi quod ſimilẽ formam vult intelligi? vt ſi dimi-
ſerit, ꝙ cauſa fornicationis permittitur, maneat
Aug. li. 1. de ſine vxore, aut reconcilietur vxori. Idẽ, Si nec nu-
ſer. Dom. in bere illi conceditur, viuo viro à quo receſſit, nec
monte to. 4. huic alterã ducere viua vxore quã dimiſit: multo-
minus fas eſt illicita cum quibuslibet ſtupra com-
mittere. Idem, Vt non facilè dimittatur vxor, Dñs
ſolã fornicationis cauſam excepit: cæteras vero v-
niuerſas moleſtias, ſi quę extiterint, iubet pro fide
cõiugali & pro caſtitate fortiter ſuſtineri: & mœ-
Matth. 22. chũ dixit, qui à viro ſolutã duxit. Ex his oſtẽdit Aug.
quod ſi cauſa fornicationis ſit ſeparatio, non po-
teſt

eſt vir vel mulier in aliam tranſire copulam. Poſſunt aut reconciliari & cohabitare, ſicut prius, ſi dimiſſum alter reuocare voluerit.

Quæ prædictis videntur obuiare. D

Dicit tamen Ioan. Chryſoſtom. Sicut crudelis & iniquus eſt, qui caſtã dimittit: ſic fatuus eſt & iniquus, qui retinet meretricem. Patronus enim turpitudinis eſt, qui celat crimen vxoris. Item Hier. Cum mulier vnam carnem in aliam diuiſerit, & ſe fornicatione à marito ſeparauerit, nõ debet teneri: ne virum quoque ſub maledicto faciat, dicente ſcriptura: Qui tenet adulterium, ſtultus eſt & inſipiens. Idem, ad Amandum presbyterum ſcribens de quadam, quæ viro ſuo viuente alij nupſerat, ſic ait. Rem nouam loquor: imo non nouam, ſed veterem, quæ veteris teſtamenti authoritate confirmatur. Si reliquerit ſecundum virum mulier, & reconciliari voluerit priori, non poteſt.

Chry. ho. 32. in Matth. c. 19. tom. 2.
Hier. ad ca. 19. Matth.
Deut. 24.

Determinatio. E

Sed hæc omnia intelligenda ſunt de illa, quæ ab adulterio recedere noluit, nec per pœnitentiã peccatum delere. Quod ſi vir ſcienter patitur, conſentire videtur. Si n. in adulterio perſeuerare elegit, patronus turpitudinis, & lenocinij reus maritus habebitur, niſi eam adulterij ream facere voluerit. Si a. à peccato receſſerit, & per pœnitentiam illud purgauerit, poterit viro reconciliari. Vnde Aug. Quod tibi durum videtur, vt poſt adulteriũ reconcilietur coniunx: ſi fides adſit, non erit durum. Cur enim adhuc deputamus adulteros, quos credimus pœnitentia eſſe ſanatos? Idem, Non erit turpis nec difficilis, etiam poſt patrata & purgata adulteria recõciliatio coniugij, vbi per claues regni cælorum, non dubitatur fieri remiſſio peccatorum: non vt poſt viri diuortium adultera reuocetur, ſed vt poſt Chriſti conſortium adultera non vocetur. Item, Hermes. Si vir ſcierit vxorem ſuam

Ad Pollentium li. 2. c. 6. de adulterinis coniugiis c. 9. eiuſdem. lib. 2.
In li. qui dicitur paſtor in mand. 4.

deliquiſſe, & non egerit pœnitentiam mulier, ſed permanet in fornicatione ſua: & viuit cum illa, vir reus erit & particeps peccati eius. quod ſi mulier dimiſſa egerit pænitentiam, & voluerit ad virum reuerti, debet recipere peccatricem, quæ pœnitentiam egit, ſed non ſæpe.

De illis, qui ſe ante polluerunt per adulterium.

31. qu. 1. cap. Nullus ex conc. Tibur. ca. 40.

Solet etiam queri an valeat duci in coniugium, quæ prius eſt polluta per adulterium. De hoc Leo papa ait, nullus ducat in matrimonium quam prius polluit adulterio. Item. Relatum eſt auribus ſanctorum ſacerdotum, quendam alterius vxorem ſtupro violaſſe: & inſuper mœchæ iuramentũ dediſſe, quod poſt legitimi mariti mortem ſi superueniret, duceret in vxorẽ: quod & factum eſt. Tale ergo connubiũ prohibemus & anathematizamus. His aliiſq; auctoritatibus vetantur in coniugium copulari, qui ſe prius adulterio maculauerũt. Sed contra Aug. oſtendit dicens. Deniq; mortuo eo cũ quo fuit verum coniugium, fieri poteſt coniugium cum qua præceſsit adulterium. Idem, poſſe fieri ſane licitas nuptias ex perſonis licite coniunctis honeſto placito ſubſequente manifeſtum eſt.

In li. de nuptiis & cõc. c. 10 de bono. coniug. c. 14. tom. 6.

Determinatio.

Sed hæc vltima auctoritas de cõcubinis loquitur, perhibens concubinas poſſe tranſire ad honeſtum placitum nuptiarum, ſi caſtitatem & fidem ſeruare velint. Prima vero auctoritas Aug. de illis agit, qui de peccato pænituerunt, & nihil in mortem viri machinatæ ſunt, nec viuente viro fidem adulteræ dedit mæchus, quod eam in cõiugio duceret ſi ſuperueniret. Qui vero hoc faciunt, aliis præmiſsis auctoritatibus prohibentur copulari.

SI PRO EXTREMA CONIVNCTIONE *valeat vxor ſeparari à viro, & econuerſo.*

DISTINCT. XXXVI.

NVnc de cõditione videamus an valeat coniugium

giuũ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN